

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในยุคของเทคโนโลยีการสื่อสารที่ไร้พรมแดน จำเป็นอย่างยิ่งที่นักบริหารการศึกษา ต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของการปฏิรูปการเรียนรู้และการปฏิรูประบบบริหาร

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดรูปแบบการศึกษาขึ้นใหม่เพื่อนำไปสู่ความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม ทั้งนี้ให้มีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (มาตรา 39)

การกระจายอำนาจทางการบริหารการศึกษา เป็นการกระจายภารกิจอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบและการตัดสินใจในการบริหารงาน จากระดับกระทรวงลงไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติ ที่จะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลสูงสุดต่อผู้เรียน

การจัดและบริหารการศึกษาไทยแต่เดิม ใช้รูปแบบของการรวมอำนาจการบริหารและการตัดสินใจไว้ที่ส่วนกลาง และมีการมอบอำนาจการบริหารและการตัดสินใจเพียงบางส่วน ไปให้หน่วยงานราชการที่รับผิดชอบการบริหารการศึกษาในส่วนภูมิภาคและสถานศึกษา แต่แนวปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้มีข้อกำหนดให้กระจายอำนาจการบริหารและการตัดสินใจไปให้หน่วยงานระดับปฏิบัติ ซึ่งได้แก่ โรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษาให้มากที่สุด โดยราชการบริหารส่วนกลางจะทำหน้าที่เพียงกำหนดนโยบาย การวางแผน การจัดสรรงบประมาณ การกำหนดและประเมินคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาเป็นประการสำคัญ ส่วนการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป จะมีการกระจายอำนาจไปให้โรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษา รับผิดชอบดำเนินการเองเป็นสำคัญ โดยรูปแบบการบริหารและการจัดการศึกษาตามข้อกำหนดดังกล่าวนี้ จัดเป็นรูปแบบใหม่ของการบริหารจัดการที่เรียกว่า การบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบ

ของการใช้โรงเรียนหรือเขตพื้นที่การศึกษาเป็นฐาน ซึ่งวินัย ดิสงส์ (2550, หน้า 58-59) ได้กล่าวถึงหลักสำคัญในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานไว้ 5 ประการ คือ 1) หลักการกระจายอำนาจ 2) หลักการมีส่วนร่วม 3) หลักการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้ประชาชน 4) หลักการบริหารตนเอง 5) หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล

ดังนั้นสรุปได้ว่า พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีจุดมุ่งหมายที่จะกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้กับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาใน 4 ภารงานคือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป และใช้หลักการบริหารจัดการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

โรงเรียนในฐานะเป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่สำคัญที่สุดในการจัดการศึกษา การจัดการศึกษาจะประสบความสำเร็จตามแนวนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศ และเป็นไปตามหลักการจุดหมายของหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้ การบริหารวิชาการถือว่าเป็นงานหลักของโรงเรียน ซึ่งผู้บริหาร โรงเรียนและบุคลากรทุกระดับที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกที่จะต้องดำเนินการเพื่อพัฒนาคน ให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพเป็นคนดี คนเก่ง และสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังที่กมล ภูประเสริฐ (2545, หน้า 6) ได้ให้ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า เป็นการบริหารที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของภารกิจของสถานศึกษา ส่วนปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546, หน้า 1) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการว่า เป็นงานหลักของสถานศึกษาไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านการบริหารงานวิชาการ เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษาและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งถือเป็นหัวใจของสถานศึกษา และเกี่ยวข้องกับผู้บริหารและบุคลากรทุกระดับของสถานศึกษา ทั้งทางตรงหรือทางอ้อมก็อยู่ที่ลักษณะงานนั้น

จากที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการถือว่าเป็นงานที่มีความสำคัญมากที่สุดในการบริหารงานทั้งหมดของสถานศึกษา และถือว่าเป็นหัวใจหลักในการขับเคลื่อนให้ภารกิจของสถานศึกษาบรรลุตามวัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ นอกจากนี้สถานศึกษาใดที่มีการบริหารงานวิชาการที่ดีมีคุณภาพได้มาตรฐาน สถานศึกษานั้นก็จะเป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคม

กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตร ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 ว่าด้วย การจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นการรวมโรงเรียนในพื้นที่ที่อยู่ใกล้กันเข้าด้วย เพื่อให้สถานศึกษาร่วมมือ

และให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ให้ดียิ่งขึ้น และมีมาตรฐานเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน โดยการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตร ประกอบด้วย โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในตำบลแม่ศึก อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 5 โรงเรียน 2 สาขา ได้แก่ โรงเรียนบ้านปางอุ้ง โรงเรียนบ้านขุนแม่หยอด โรงเรียนบ้านปางเกี้ยว โรงเรียนบ้านผาละปี โรงเรียนบ้านนากลาง โรงเรียนบ้านปางอุ้งสาขาแม่สะต๊อบ โรงเรียนบ้านนากลางสาขาห้วยผักกูด ซึ่งนักเรียนใน โรงเรียนดังกล่าวข้างต้นเป็นชาวเขาเผ่าม้งและเผ่ากะเหรี่ยง ภาษาที่ใช้ส่วนมาก เด็กนักเรียนจะใช้ภาษาถิ่นในการสื่อสาร ทำให้มีปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นอย่างมากระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนที่มีความเข้าใจไม่ตรงกัน

เช่นเดียวกันกับผู้บริหารสถานศึกษา ที่ยังขาดการกระจายอำนาจในการบริหาร ขาดการประสานงานที่ดี ใช้การสั่งการจากบนลงสู่ล่าง การกระจายอำนาจการตัดสินใจในรูปแบบของ คณะกรรมการมีน้อยขาดการมีส่วนร่วมจากหลายฝ่าย จึงส่งผลทำให้ไม่เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ในการพัฒนาสถานศึกษาไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ ส่วนครูผู้สอนขาดขวัญและกำลังใจ ในการทำงาน ขาดการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ไม่กล้าคิด ไม่กล้าทำ เพราะเป็นผู้รับคำสั่งจาก ผู้บังคับบัญชา ในขณะที่คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่มีความรู้ในเรื่องการบริหารและการจัดการศึกษาตามบทบาทหน้าที่ ไม่กล้าเสนอความคิดเห็นและแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้กับสถานศึกษา ทำให้สถานศึกษาขาดการนิเทศติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายเป็นอย่างมาก

นอกจากนี้กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตรยังขาดอัตรากำลังครูผู้สอน ใน 5 สาขาวิชาหลัก คือ ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม ทำให้มีปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูสอนไม่ตรงตามวิชาเอก ครูผู้สอน มีภาระหน้าที่งานที่ต้องรับผิดชอบอื่นที่นอกเหนือจากการสอนมากเกินไป จึงไม่สามารถทุ่มเทให้กับ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่ รวมถึงอาคารสถานที่ของโรงเรียนคับแคบ

ขาดแคลนอาคารสถานที่ที่ใช้เป็นห้องปฏิบัติการ ห้องกิจกรรมต่างๆ สื่อการเรียนรู้อุปกรณ์ไม่ทันสมัย ไม่มี หนังสืออ่านเพิ่มเติมเพื่อเสริมความรู้ใหม่ๆ แก่ผู้เรียน และจากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนประจำปีการศึกษา 2551 ของกลุ่มเครือข่าย ในรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์นักเรียน ปีการศึกษา 2551 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 (2551, หน้าภาคผนวก ก - ข) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน NT ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ค่าเฉลี่ยร้อยละ 31.63 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ค่าเฉลี่ยร้อยละ 29.44 กลุ่มสาระการเรียนรู้

วิทยาศาสตร์ ค่าเฉลี่ยร้อยละ 30.63 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน O - NET ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ค่าเฉลี่ยร้อยละ 29.23 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ค่าเฉลี่ยร้อยละ 27.83 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ค่าเฉลี่ยร้อยละ 33.31 จะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละอยู่ในระดับต่ำมาก ซึ่งเป็นผลมาจากสภาพการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครู

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงได้ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ของสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตร เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาเป็นแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาในกลุ่มเครือข่ายต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1 เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตร
- 2 เพื่อศึกษาปัญหา และข้อเสนอแนะในการบริหารงานวิชาการ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตร

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านประชากร

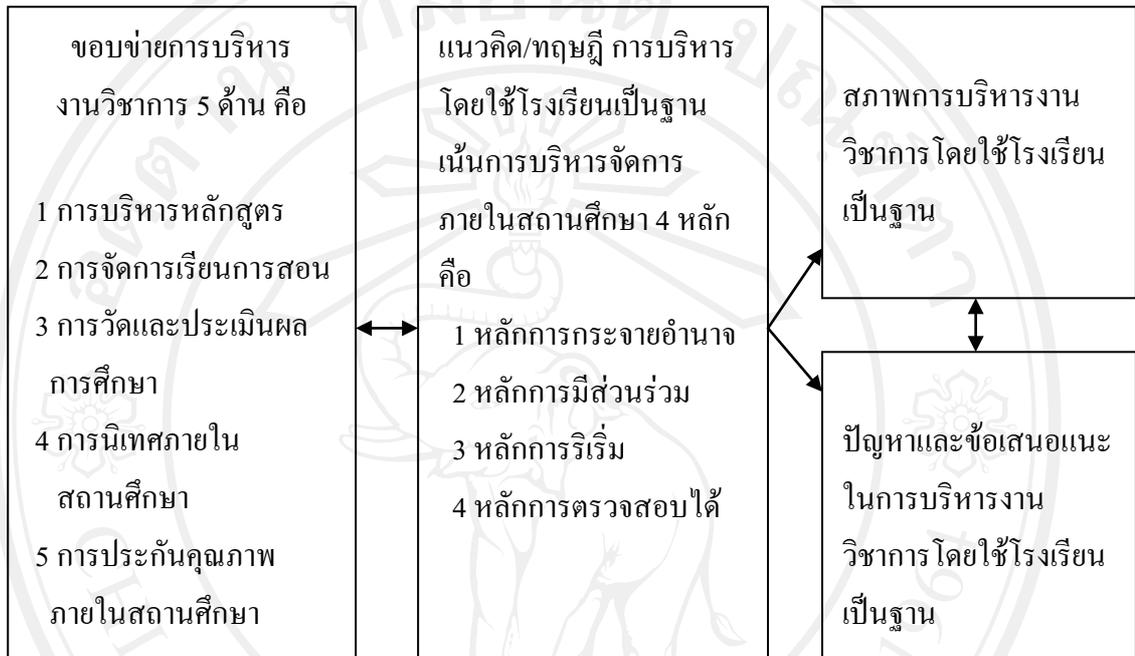
ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ โรงเรียน รองผู้อำนวยการ โรงเรียน ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวนทั้งสิ้น 102 คน ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตร อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2552

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้มุ่งศึกษาสภาพปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารงานวิชาการ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตร อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ในขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ 5 ด้าน ซึ่งปรับมาจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2550, หน้า 29) ได้ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ คือ การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา การนิเทศภายใน สถานศึกษา การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และใช้หลักการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ปรับมาจากอุทัย บุญประเสริฐ (2543, หน้า 154-156) ได้หลักการบริหาร คือ หลักการกระจายอำนาจ หลักการมีส่วนร่วม หลักการริเริ่ม และหลักการตรวจสอบได้

กรอบแนวคิดในการศึกษา

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นิยามศัพท์เฉพาะในการศึกษาการบริหารงานวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตรอำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

การบริหารงานวิชาการ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน หมายถึง การปฏิบัติงานในขอบข่ายการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา 5 ด้าน ได้แก่ การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา การนิเทศภายในสถานศึกษา การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และใช้หลักการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 4 หลัก คือ หลักการกระจายอำนาจ หลักการมีส่วนร่วม หลักการริเริ่ม หลักการตรวจสอบได้

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การปฏิบัติงานของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ที่เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาใน 5 ด้าน ได้แก่ การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการศึกษา การนิเทศภายในสถานศึกษา และการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

การบริหารหลักสูตร หมายถึง การปฏิบัติงานในด้านการเตรียมความพร้อม การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การวางแผนดำเนินการใช้หลักสูตร การนิเทศ กำกับติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร การสรุปผลและปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับ การจัดทำประมวลผลการสอน การจัดทำแผนการเรียน การจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูอาจารย์เข้าสอน การสอนซ่อมเสริม การเลือกตำราเรียน และการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ

การวัดและประเมินผลการศึกษา หมายถึง การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและตัดสินผลการเรียนของผู้เรียน โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ในระหว่างการเรียนการสอน

การนิเทศภายในสถานศึกษา หมายถึง การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือกับครู บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา การปรับปรุงการเรียนการสอนของครู การกระตุ้นให้ครูเกิดขวัญและกำลังใจ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน

การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง การปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา โดยใช้กระบวนการ 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมการ 2) ขั้นการดำเนินงาน 3) ขั้นการรายงานคุณภาพ

การบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน หมายถึง การปฏิบัติงานตามหลักการ 4 หลัก ซึ่งเป็นการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา ประกอบด้วย หลักการกระจายอำนาจ หลักการมีส่วนร่วม หลักการริเริ่ม หลักการตรวจสอบได้

หลักการกระจายอำนาจ หมายถึง การบริหารงานที่มีโครงสร้าง แบ่งเป็นฝ่ายต่าง ๆ มีการจัดการและการตัดสินใจ ในรูปแบบคณะกรรมการ

หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ครู คณะกรรมการสถานศึกษา ข้าราชการ พนักงานองค์กรต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน และเข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียน

หลักการริเริ่ม หมายถึง การแสวงหาและสร้างสรรค์องค์ความรู้ การสร้างนวัตกรรม สื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการพัฒนางาน

หลักการตรวจสอบได้ หมายถึง การนิเทศ การติดตาม วิเคราะห์ ประเมินค่า และประเมินผลการปฏิบัติงาน

สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตร อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่ง หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่าย ผู้ช่วยฝ่าย หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และหัวหน้าระดับชั้นของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตร อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2552

ครู หมายถึง บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตร อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2552

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง คณะบุคคลที่เกิดขึ้นตามกฎหมายกระทรวง กำหนดจำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2546 ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในสถานศึกษาของกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตร อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2552

กลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตร หมายถึง กลุ่มโรงเรียนที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 6 ว่าด้วย การจัดตั้งกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2551 ซึ่งเป็นการรวมโรงเรียนในพื้นที่ที่อยู่ใกล้กันเข้าด้วยกัน เพื่อให้สถานศึกษาร่วมมือกันในการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ และมีมาตรฐานเดียวกัน ประกอบด้วยโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในตำบลแม่ศึก อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 5 โรงเรียน 2 สาขา ได้แก่ โรงเรียนบ้านปางอู้ง โรงเรียนบ้านขุนแม่หยอด โรงเรียนบ้านปางเกี๊ยะ โรงเรียนบ้านผาละปี โรงเรียนบ้านนากลาง โรงเรียนบ้านปางอู้งสาขาแม่สะต๊อบ โรงเรียนบ้านนากลางสาขาห้วยผักกูด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้บริหาร คณะครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน หน่วยงานต้นสังกัด สามารถนำผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการวางแผนในการพัฒนาและแก้ไขปัญหการบริหารงานวิชาการ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาเบญจมิตร ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น